

[Rasmussen Flemløse.]

udskrevne ekstraordinære Skatter. Det er vist ikke for meget sagt, naar jeg siger, at Ministeren selvfølgelig er tvunget i nogen Maade af de foreliggende Forhold til at servere baade mangt og meget.

Som mit Partis Ordfører i det andet høje Ting udtalte under Behandlingen i Folketinget, udgør de Love og Lovforslag, der her skal skaffes Dækning for, en Samling paa godt og ondt, Love, vi enten har stemt for, ladet passere eller stemt imod. Jeg skal da paa min Gruppes Vegne her i Tinget udtale, at vi forbeholder os vor Stilling over for Lovforslagets videre Gang her i Tinget. Dels af Hensyn til Lovforslagets økonomiske Omfang, dels af Hensyn til, at der er kommet os i Hænde en Henvendelse fra Dansk Dampskibsrederiforening, anser jeg det for rigtigst, at Lovforslaget undergives en kort Udvalgsbehandling, og jeg takker det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Thomsen) for hans Tilsagn om at ville foreslaa Nedsættelse af et saadant Udvalg.

Lange: Det foreliggende Lovforslag kan vel betragtes som en ny Blomst i den Skattebuket, Regeringen betænker Skatteyderne med, men det bliver jo næppe den sidste. At et saadant Forslag skulde fremkomme, har ikke overrasket mig. Nye Skatter, forøgede Skatter maatte blive Følgen af den Magt, Regeringen har faaet. Derfor er mine Partifæller og jeg ikke blevet overrasket, men man kunde vel egentlig vente, at Regeringspartiernes egne Tilhængere maatte blive overrasket, naar de ser den Udvikling, der har fundet Sted under denne Regering.

Under den nuværende Finansminister er Skatterne i Løbet af 4—5 Aar steget med ca. 100 Mill. Kr. 100 Mill. Kr. mere har den højtærede Finansminister haft at disponere over, men det er ikke nok, Pengene forslaar intet under denne Regerings Administration som Følge af hele den økonomiske Politik, der føres. Et Lands økonomiske Politik bør være paa langt Sigt, men det synes, som om man helt lukker Øjnene for, hvad Fremtiden, maaske endog den nærmeste Fremtid, vil bringe. Der har ganske vist været Højkonjunktur for visse Dele af Befolkningen, men den har haft — og det synes jeg burde medføre, at man var mere betænkelig ved Situationen — som Modstykke vanskelige Kaar for andre. Denne Højkonjunktur har bragt Regeringen uventede Skatteindtægter — i hvert Fald maa man, naar man har fulgt den højtærede Finansministers tidligere Taler om Skatter,

tro, at det har været uventede Skatteindtægter, Regeringen har faaet —, men ikke desto mindre har de ikke sat Finansministeren i Stand til at faa Balance i Statshusholdningen uden nye ekstraordinære Indtægter. Enhver, der ved — og det burde alle ansvarlige i hvert Fald vide —, at en Højkonjunktur ikke kan blive ved at holde, maa være betænkelig ved denne økonomiske Udvikling, denne stadige Forhøjelse af Skatterne. Hvorledes vil Regeringen klare Situationen, naar Skatteindtægterne svigter og Vanskelighederne melder sig med nye Krav? Man kan med Rette spørge, om Regeringens Dispositioner er saa helt blottet for økonomisk Fremsyn.

Det ærede Medlem (Thomsen), der talte som Ordfører for det store Regeringsparti, fremhævede den højtærede Finansministers store Klogskab. Jeg skal ikke drage denne Klogskab i Tvivl, men jeg synes ikke, den med Hensyn til Skatteavgivningen i disse Aar har givet sig noget stærkt Udslag. Denne Rigsdagssamling, den første, i hvilken Regeringen har haft hele den politiske Magt, staar jo i høj Grad i Skatternes Tegn. De direkte Skatters Antal er blevet stærkt forøget, de er efterhaanden blevet mange. Vi har nu Indkomstskat til Staten, vi faar en ekstra Indkomstskat til Staten, en Skat, der skifter Højde efter Behovet, og Behovet vil sikkert blive ret stort i Aar. Vi faar efter det Lovforslag, her behandles, Merindkomstskat eller Tillægsskat. Vi har endvidere Indkomstskat til Kommunen, og erhvervsdrivende, i hvert Fald i stort Antal, svarer tillige Erhvervs-skat, og saa faar vi i Aar en ny Indkomstskat til den fælleskommunale Udligning. Det er 6 forskellige Slags Indkomstskat; man kan nok sige, det er en frodig Udvikling! Og foruden den hittidige Formueskat til Staten faar vi Formueskat til den fælleskommunale Udligning, og hvis man er Ejendomsbesidder, har man eventuelt fire Slags Ejendomsskat: Ejendomsskat til Staten, Ejendomsskat til Kommunen og den maaske mest tyngende Ejendomsskat, Ejendomsskatten til Amtet, hvortil i hvert Fald for enkelte, efterhaanden muligvis for mange, vil komme Grundstigningsskylden. Det er i alt 12 forskellige Former for direkte Skat.

Ser man paa det foreliggende Lovforslag, finder man med Hensyn til Tillægsskatten noget efter min Mening særdeles bemærkelsesværdigt. Regeringen har hidtil søgt at faa Vælgerne til at tro, at alle de Skatteforøgelser, Regeringens Politik vilde medføre, kunde bæres af de forholdsvis faa Skatteydere, der havde mindst 10 000 Kr.